

عنوان: مقایسه اثربخشی دو روش آموزشی در ارتقای دانش، نگرش و عملکرد معلمان مدارس ابتدایی شهر رفسنجان در خصوص پیشامدهای اورژانسی احتمالی در دانش آموزان، سال تحصیلی ۹۹-۱۳۹۸

اساتید راهنما:

دکتر مصطفی نصیرزاده

دکتر محمد اسدپور

چکیده

مقدمه: به دلیل پیشرفت های اخیر در علم و فن آوری پزشکی، شیوع بیماری های مزمن و ناتوانی ها در جمعیت کودکان رو به افزایش است. با توجه به شیوع پیشامدهای اورژانسی در مدارس و نقش کلیدی معلمان در پیشگیری و برخورد با این سوانح، پژوهش حاضر با هدف تعیین تاثیر مداخله آموزشی در ارتقاء دانش، نگرش و عملکرد معلمان به صورت آموزش حضوری و آموزش غیرحضوری در خصوص پیشامدهای اورژانسی از جمله دیابت نوع یک، آسم، صرع و سوانح و حوادث در دانش آموزان شهرستان رفسنجان طراحی و اجرا شد.

مواد و روش ها: این مطالعه یک مطالعه مداخله ای از نوع نیمه تجربی که به منظور مقایسه تاثیر دو روش آموزشی در ارتقای دانش، نگرش و عملکرد ۱۰۰ نفر از معلمان در خصوص پیشامدهای اورژانسی احتمالی در دانش آموزان مدارس شهر رفسنجان در سال تحصیلی ۹۹-۹۸ انجام شد. جامعه آماری شامل ۳۶۸ نفر معلمان مدارس ابتدایی دولتی شهر رفسنجان بود. نمونه به روش نمونه گیری تصادفی چند مرحله ای بود که به دو گروه آموزش حضوری و غیرحضوری تخصیص داده شدند، در گروه آموزش حضوری، مداخله آموزشی به صورت حضوری در ۷ جلسه آموزشی با کمک روش های آموزشی سخنرانی، بحث گروهی، پرسش و پاسخ و نمایش عملی ارائه گردید و در گروه مجازی، مداخله آموزشی بصورت غیر حضوری با ارائه پمفلت آموزشی و ارائه جزوات و محتوای آموزشی از طریق کانال های مجازی انجام گرفت.

تعداد نمونه در هر گروه ۵۰ نفر می باشد و ابزار گردآوری داده ها پرسشنامه محقق ساخته با ارزیابی روایی و پایایی بود که در دو مرحله پیش از آموزش و یک ماه پس از آموزش توسط نمونه ها تکمیل شد. داده ها با روش های آمار توصیفی و تحلیلی و با استفاده از نرم افزار SPSS نسخه ۱۶ تجزیه و تحلیل انجام شد.

یافته ها: میانگین نمره و انحراف معیار آگاهی، نگرش و عملکرد معلمان مدارس ابتدایی شهر رفسنجان در خصوص بیماری صرع، دیابت، آسم و سوانح و حوادث در گروه مداخله حضوری پس از اجرای برنامه آموزشی ارتقاء یافته است. آزمون آماری تی زوجی این ارتقاء نمره را در گروه آموزش حضوری معنی داری نشان داد ($P < 0/001$). و از آزمون های آماری کای دو، تی زوجی، تی مستقل و آنالیز کوواریانس استفاده گردید. بیشترین تاثیر برنامه آموزش حضوری در خصوص بیماری صرع، دیابت نوع یک و آسم در رفتار و بیشترین تاثیر آموزش در خصوص سوانح حوادث بر نگرش معلمان بوده است و همچنین با انجام برنامه آموزشی به صورت مجازی، در بیماری صرع، دیابت و آسم سطح آگاهی معلمان افزایش یافت که به نوبه آن سطح سلامت نوجوانان و دانش آموزان افزایش و از پیشرفت عوارض مهلکی که می تواند باعث تغییراتی در روند تکامل در سنین نوجوانی گردد پیشگیری گردد.

نتیجه گیری: با توجه به نتایج این مطالعه که منجر به افزایش بیشتر سطح دانش، نگرش و عملکرد معلمان در گروه آموزش حضوری نسبت به گروه آموزش مجازی شد و از لحاظ آماری نیز معنی دار بود، نشان داد که آموزش بصورت حضوری موثرتر از آموزش بصورت مجازی می باشد و همچنین با توجه به اثرات مثبت ارتقای دانش، نگرش و عملکرد معلمان مدارس ابتدایی در خصوص پیشامدهای

اورژانسی در دانش آموزان، انجام چنین اقداماتی در مراکز آموزشی کشور و افزایش برنامه های آموزشی برای معلمان مدارس کشور توصیه می گردد.

واژه های کلیدی: آموزش حضوری، آموزش غیر حضوری، معلمان مدارس ابتدایی، پیشامدهای اورژانسی، دانش آموزان ابتدایی.